

**ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ**

ΑΙΤΗΣΗ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

1) Γουλιμή Ιωάννη του Αθανασίου, κτηνιάτρου, κατοίκου Πατρών,
επί της οδού Σαχτούρη αρ. 59, Τ.Κ.: 26222, Τηλ.: 0610-320438

ΚΑΤΑ

1) Του Υπουργού Γεωργίας και του Υπουργού Οικονομικών,
κατοικοεδρευόντων εν Αθήναις

2) Της με υπ. αρ. 301712/2002 (με αρ. πρωτοκόλλου 9548/23-
8-2002) άδειας ασκήσεως επαγγέλματος γεωτεχνικού, εκδο-
θείσης παρά του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας

3) Του υπ. αρ. 344/2000 Π.Δ. (ΦΕΚ Α΄ 297/29.12.2000)

Τυγχάνω κατ' επάγγελμα κτηνίατρος και ασκώ την επαγγελματική μου δραστηριότητα στην Πάτρα τα τελευταία είκοσι και πλέον χρόνια. Πρόσφατα ενημερώθηκα ότι για την άσκηση του επαγγέλματος μου απαιτείται πλέον η έκδοση σχετικής άδειας παρά του ονομαζόμενου «Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας». Κατόπιν τούτου υπέβαλα αρμοδίως προς τούτο όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά και περί τα τέλη του μηνός Αυγούστου του τρέχοντος έτους (2002) έλαβα την υπ. αρ. 301712 άδεια με λήξη ισχύος στις 28/02/2003.

Στο έγγραφο αυτό αναγράφεται επί λέξει «**άδεια ασκήσεως επαγγέλματος γεωτεχνικού, ειδικότητας Κτηνιατρικής**». Με τον τρόπο αυτό προσδιορίζομαι επαγγελματικά πρωτίστως ως **γεωτεχνικός** με απλή αναφορά υπό μορφή ειδικότητας της πραγματικής μου ιδιότητας ως κτηνιάτρου. Εμφανίζομαι συνακόλουθα να ασκώ κάτ' αρχάς όμοιο επάγγελμα με τους γεωπόνους, τους δασολόγους, τους γεωλόγους και τους ι-

χθυολόγους σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Π.Δ. 344/2000 (όπως αυτό τροποποιήθηκε με το υπ. αρ. 117/2001 Π.Δ.).

Η σύγχυση αυτή αναφορικά με την επαγγελματική μου ιδιότητα με θίγει άμεσα, δημιουργεί πλείστα προβλήματα και αντιστρατεύεται σαφείς νομοθετικές και συνταγματικές επιταγές (όπως θα αναλυθεί εκτενώς παρακάτω). Είμαι συνακόλουθα αναγκασμένος, προκειμένου να προασπίσω τα καλώς εννοούμενα επαγγελματικά μου συμφέροντα, να προσβάλλω ενώπιον του Δικαστηρίου Σας σύννομα και εμπρόθεσμα τη χορηγηθείσα εις εμένα άδεια ασκήσεως επαγγέλματος αιτούμενος την ακύρωση της υπό την μορφή, που μου εδόθη.

Για την καλύτερη κατανόηση του όλου ζητήματος πριν από κάθε νομικό ισχυρισμό πρέπει να προηγηθεί μία συνοπτική ανάλυση και σύγκριση των επαγγελμάτων (με έμφαση βέβαια στο επάγγελμα του κτηνιάτρου), τα οποία εντάσσονται στο γεωτεχνικό επιμελητήριο, καθώς και μία ανάλυση της έννοιας του «γεωτεχνικού επαγγέλματος».

Κατά τον τύπο της Ελληνικής γλώσσας, όπως αυτό αποδεικνύεται από την Ελληνική λεξικογραφία, η λέξη «γεωτεχνικός» αποτελεί όνομα επίθετο και όχι όνομα ουσιαστικό, όπως λανθασμένα αναφέρεται στην χορηγηθείσα εις εμένα άδεια. Είναι ως εκ τούτου προφανές ότι η ορθή έκφραση θα ήταν «Άδεια άσκησης γεωτεχνικού επαγγέλματος».

Βεβαίως και πάλι εύλογα μπορεί να εγερθεί ένσταση, όσον αφορά στον χαρακτηρισμό ενός επαγγέλματος, που οι δραστηριότητες του συνδέονται με έμβια ζώα, ως γεωτεχνικού, αφού κατά την ορθή ετυμολογία της λέξεως ως γεωτεχνικοί χαρακτηρίζονται οι ασχολούμενοι με την μελέτη των πετρωμάτων και των γεωτεκτονικών φαινομένων.

Περιήγηση στο διαδίκτυο αποδεικνύει του λόγου το αληθές, αφού στην αναζήτηση οιαδήποτε σχετικού με το λήμμα “geotechnical”, ουδέποτε υπάρχει συσχέτιση με την κτηνιατρική επιστήμη, αντιθέτως μπορεί κανείς να ανεύρει εκτενείς αναφορές για τους σεισμούς και τα ανά τον κόσμο σεισμολογικά κέντρα. Ενδεικτικά και μόνο παραθέτω τα απαιτούμενα προσόντα, για γίνει κανείς μέλος του γεωτεχνικού ινστιτούτου του

Καναδά (*Member: One who is by virtue of a University degree or equivalent, learned in the field of **geotechnical engineering, hydrogeology, engineering geology, rock engineering or other related sciences, and who is actively engaged in one or more of these fields***). Σε κανένα σημείο δεν γίνεται οιαδήποτε αναφορά στην κτηνιατρική επιστήμη λόγω προφανούς ελλείψεως οιασδήποτε προς τούτο συνάφειας.

Κατά την ουσία βεβαίως σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να χαρακτηρίσουμε ένα επάγγελμα ως «τεχνικό» στο βαθμό, που το επιστημονικό υπόβαθρο που το χαρακτηρίζει αφορά σε γνωστικό αντικείμενο επιστημών ζωής, των επιστημών, που ασχολούνται, με τα έμβια όντα, όπως η επιστήμη της βιολογίας, της ανθρωπολογίας και οι ιατρικές επιστήμες, ονομαζόμενες και επιστήμες υγείας, όπως η ιατρική, η κτηνιατρική, η οδοντιατρική κλπ.

Η βαρύνουσα σημασία για την κοινωνία των **επιστημών υγείας** καταφαίνεται και από την απόδοση στους ασκούντες τις επιστήμες αυτές της Ασκληπιείου ιδιότητας του «ιατρού». Αυτό βεβαίως δεν αποτελεί Ελληνική ιδιαιτερότητα αλλά παγκόσμια, αφού στις λατινογενείς γλώσσες, η διάκριση αυτή γίνεται με την απόδοση του τίτλου “docteur”, “dotto-
re” ενώ οι αγγλοσάξονες χρησιμοποιούν και τον όρο “surgeon”, που ακολουθείται από τον κλάδο της επί μέρους επιστήμης, π.χ dottore medico, dottore veterinario, docteur medicin, docteur veterinaire , veterinary surgeon, κλπ.

Πέρα από την αντικειμενική αδυναμία υπαγωγής κατ’ ουσίαν των κτηνιάτρων στην έννοια του «γεωτεχνικού επαγγέλματος» (για τους λόγους που προαναφέρθηκαν), αναφοράς χρήζει επιπροσθέτως και η ουσιώδης διαφοροποίηση του επαγγέλματος του κτηνιάτρου από τα λοιπά επαγγέλματα, που εντάσσονται στο γεωτεχνικό επιμελητήριο (γεωπόνοι, δασολόγοι, γεωλόγοι, ιχθυολόγοι).

Οι κτηνίατροι και οι λοιποί κλάδοι που απαρτίζουν το γεωτεχνικό επιμελητήριο ουδόλως έχουν συγγενές επιστημονικό αντικείμενο και ακολουθούν επιπροσθέτως διαφορετική οπτική στην προσέγγιση του επι-

στημονικού τους αντικείμενου. Οι ζωτέχνες γεωπόνοι π.χ. αντιμετωπίζουν τα ζώα ως παραγωγικό υποκείμενο, ενώ για τους κτηνιάτρους αφ' ενός είναι έμβια όντα, που χρήζουν αυτοδικαίως προστασίας και αφ' ετέρου αποτελούν όντα των οποίων, η υγιεινή διαβίωση και η υγεία τους επηρεάζει άμεσα με τη μετάδοση ασθενειών ή έμμεσα με την παραγωγή μολυσμένων τροφίμων την υγεία των ανθρώπων.

Η προσέγγιση που υιοθετεί κάθε επάγγελμα καθορίζεται βέβαια από το αντικείμενο των σπουδών τους στα αντίστοιχα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Μία σύγκριση των προγραμμάτων σπουδών, των τμημάτων της ιατρικής, της κτηνιατρικής αφενός και της γεωπονικής, της γεωλογίας, της δασολογίας και της ιχθυολογίας αφετέρου είναι αρκετή για την κατάδειξη των ουσιωδών διαφορών μεταξύ των παραπάνω επαγγελματιών. Ειδικά σε σχέση με τη γεωπονική, τη γεωλογία και τη δασολογία υπάρχει μια ουσιώδης και αδιαμφισβήτητη τομή-διαφοροποίηση: Οι κτηνίατροι έχουν ως **πρωταρχικό αντικείμενο της επαγγελματικής τους απασχόλησης έμβια όντα** σε αντίθεση με τα λοιπά προαναφερθέντα επαγγέλματα.

Από την προηγηθείσα ανάλυση κατέστη σαφές ότι το επάγγελμα του κτηνιάτρου δεν δύναται να ενταχθεί στην έννοια του γεωτεχνικού επαγγέλματος και φυσικά δεν παρουσιάζει καμία ουσιαστική συνάφεια με τα επαγγέλματα του γεωπόνου, του γεωλόγου, του δασολόγου και του ιχθυολόγου, δυνάμενη να δικαιολογήσει την υπαγωγή όλων των παραπάνω επαγγελμάτων σε κοινό επιμελητήριο. Παρόλα αυτά ωστόσο η χορηγηθείσα εις εμένα άδεια με αναφέρει κατ' αρχήν ως **γεωτεχνικό** με ειδικότητα απλώς στην κτηνιατρική και με εντάσσει στην ίδια έννοια γένους με άσχετα προς το δικό μου επαγγέλματα.

Η άδεια αυτή εδράζεται στο Π.Δ. 344/2000, όπως αυτό εξεδόθη κατ' εξουσιοδότηση συγκεκριμένα αναφερόμενων χωρίων των **Νόμων α) 1474/1984 (άρθρο 3.1, 3.2, 3.3 περ. α, 4 19, 20. 2 περ. α και γ, 20.4 περ. α) και β) 2040/1992 (άρθρο 21.1)**. Οι ρυθμίσεις αυτές ωστόσο έρχονται σε αντίθεση με συγκεκριμένες συνταγματικές επιταγές με αποτέλεσμα η

τελικά εκδοθείσα πράξη (άδεια ασκήσεως επαγγέλματος) να τυγχάνει ακυρωτέα.

Η λανθασμένη και όλως αδικαιολόγητη υπαγωγή μου στην έννοια του γεωτεχνικού, επαγγέλματος δηλαδή με αμιγώς τεχνικό χαρακτήρα, ασφαλώς προκαλεί σύγχυση αναγνωρισιμότητας και ουσιαστικού περιεχομένου του επαγγέλματος μου ως **κτηνιάτρου**. Το αντικείμενο των σπουδών μου προσανατολισμένο στη μελέτη έμβιων όντων πόρρω απέχει από τον εννοιολογικό μανδύα, που μου προσδίδεται με την χορηγηθείσα εις εμένα άδεια ασκήσεως επαγγέλματος. Η επαγγελματική μου ιδιότητα εμφανίζεται παρά τη θέληση μου να μεταλλάσσεται και να αποκτά ένα εντελώς ξένο σε σύγκριση με τον αληθινό της χαρακτήρα. **Η μονομερής και προδήλως λανθασμένη υπαγωγή μου στην έννοια του γεωτεχνικού πλήττει καίρια τον επαγγελματικό μου αυτοπροσδιορισμό, την επαγγελματική μου ελευθερία και ανέλιξη, καθώς και το δικαίωμα μου στην εργασία, την οποία επέλεξα.** Έρχεται συνακόλουθα σε ευθεία αντίθεση με τα άρθρα 5.1 και 22.1 του ισχύοντος Συντάγματος με αποτέλεσμα η τελικά εκδοθείσα πράξη να τυγχάνει ακυρωτέα ως στηριζόμενη σε αντισυνταγματικούς κανόνες.

Πέρα από τα δεδομένα προβλήματα τα αναφερόμενα από την υπαγωγή μου στην έννοια του γεωτεχνικού, εξίσου λανθασμένη είναι και η ουσιαστική μερική ταυτοποίηση του επαγγέλματος μου με έτερα επαγγέλματα, τα οποία, όπως αναπτύχθηκε παραπάνω, δεν έχουν καμία πραγματική συνάφεια με αυτό του κτηνιάτρου. Ως μέλη του ίδιου επιμελητηρίου παρουσιάζονται οι κτηνίατροι αφενός και οι γεωπόνοι, οι γεωλόγοι, οι δασολόγοι και οι ιχθυολόγοι αφετέρου.

Με τον τρόπο αυτό δημιουργείται σύγχυση ως προς τη διάκριση του κτηνιατρικού επαγγέλματος αναφορικά με το αντικείμενο των δραστηριοτήτων του σε σχέση με τα λοιπά προαναφερθέντα επαγγέλματα, με αποτέλεσμα ακόμη την ενδεχόμενη ανάπτυξη τάσεων αντιποίησης επαγγελματικής ιδιότητας, από άλλους επαγγελματικούς κλάδους, που συμμε-

τέχουν στο ΓΕΩΤΕΕ και που το επιστημονικό τους υπόβαθρο διαφοροποιείται σαφώς από το αντίστοιχο των κτηνιάτρων.

Η επιχειρούμενη αυτή εξομοίωση οδηγεί ακόμη κατά νομοτελικό τρόπο στην υποβάθμιση του ρόλου του κτηνιάτρου στην κοινωνία, αφού τον εξομοιώνει με άλλα τεχνικά επαγγέλματα, που το επιστημονικό τους υπόβαθρο δεν αποτελεί αυτόνομο επιστημονικό αντικείμενο, αλλά μέρος ευρύτερου επιστημονικού αντικειμένου. Ουσιαστικά πρόκειται περαιτέρω για μία άδικη μεταχείριση των επιστημόνων κτηνιάτρων, αφού η εισαγωγή τους στα ΑΕΙ αλλά και η απόκτηση πτυχίου προϋποθέτει μείζονα προσπάθεια σε σχέση με την αντίστοιχη των λοιπών κλάδων, και τέλος θέτει υπό αμφισβήτηση την υπαγωγή των κτηνιάτρων στο ασφαλιστικό τους ταμείο, που είναι το Τα(αμείο) Σ(υντάξεως) Α(σφάλισης) Υ(γειονομικών).

Η εξομοίωση αυτή συμπερασματικά των κτηνιάτρων με έτερα επαγγέλματα διαφορετικής υφής πλήττει πάλι καίρια για τους ύπερθεν αναφερόμενους λόγους την επαγγελματική τους ελευθερία και οριοθέτηση, ερχόμενη τοιουτοτρόπως σε αντίθεση με τα οριζόμενα στα άρθρα **5.1** και **22.1** του Συντάγματος. Η ενιαία μάλιστα μεταχείριση επαγγελμάτων που δεν παρουσιάζουν καμία εσωτερική συνάφεια και η υπαγωγή τους στην ίδια έννοια γένους έρχεται σε ευθεία αντίθεση με την συνταγματικώς καθιερωθείσα αρχή της ισότητας (άρθρο **4.1. Σ**), η οποία επιβάλλει την όμοια μεταχείριση ιδίων περιπτώσεων και **συνεπώς απαγορεύει την ομοιόμορφη αντιμετώπιση διαφορετικών καταστάσεων, όπως συμβαίνει στην συγκεκριμένη περίπτωση.**

Από την μέχρι τούδε ανάλυση κατέστη εμφανές ότι η εκδοθείσα τελικά ατομική διοικητική πράξη, με την οποία μου χορηγήθηκε άδεια ασκήσεως επαγγέλματος «γεωτεχνικού» (!), τυγχάνει ακυρωτέα, αφού αντιστρατεύεται συγκεκριμένες συνταγματικές επιταγές.

Πέρα από τη δεδομένη αυτή ακυρότητα της ατομικής πράξεως, και το Π.Δ. 344/2000 (ΦΕΚ Α΄ 297/29.12.2000) βρίθει νομικών πλημμελειών και συνακόλουθα τυγχάνει και αυτό ακυρωτέο. Η ετεροχρονισμέ-

νη προσβολή του εν λόγω προεδρικού διατάγματος δύναται σαφώς να δικαιολογηθεί για λόγους δημοσίου συμφέροντος, αφού αφορά στην επαγγελματική κατοχύρωση και οριοθέτηση σημαντικών επαγγελματικών κλάδων του δημόσιου βίου. Εξάλλου για λόγους επιεικειάς φρονώ ότι πρέπει να συνεκτιμηθεί από το Δικαστήριο Σας ότι η δημοσίευση ενός Π.Δ. δεν επαρκεί από μόνη της, ώστε οι απλοί πολίτες να καταστούν μύστες των αλλαγών, που έχουν επέλθει. Ληφθέντος επιπροσθέτως υπόψη και του γεγονότος ότι με το Π.Δ. 117/2001 παρετάθησαν ορισμένες προθεσμίες έως τις 30-6-2002 (Βλ. ιδίως άρθρο 2 παρ. 6 Π.Δ. 344/2000, όπου ορίζεται ως καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή αιτήσεως για την **μεταγενέστερη** χορήγηση άδειας ασκήσεως επαγγέλματος η 30^η Ιουνίου του έτους 2002) καθίσταται πρόδηλη η αντικειμενική αδυναμία (προσεγγίζουσα την έννοια της ανωτέρας βίας) των ενδιαφερομένων μερών να συνειδητοποιήσουν τις επελθούσες δια του νέου Προεδρικού Διατάγματος μεταβολές, πριν από την έκδοση σχετικών πράξεων κάτ' εκτέλεση του συγκεκριμένου διατάγματος.

Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και εάν η απευθείας και αυτοτελής προσβολή του συγκεκριμένου Προεδρικού Διατάγματος παρουσιάζει ενδεχομένως πρακτικές δυσχέρειες λόγω της παρελεύσεως ικανού χρονικού διαστήματος από την έκδοση του, αποτελεί γνωστή και πάγια αρχή του διοικητικού δικαίου ότι ο έλεγχος της νομιμότητας και της ορθότητας των κανονιστικών πράξεων της Διοικήσεως χωρεί και παρεπιμπτόντως επ' ευκαιρία της προσβολής συναφούς ατομικής διοικητικής πράξεως. Με την προσβολή συνακόλουθα της χορηγηθείσης άδειας καθίσταται δυνατός ο έλεγχος και του υπό κρίση Προεδρικού Διατάγματος (Π.Δ. 344/2000), το οποίο αποτελεί το νομιμοποιητικό της θεμέλιο. Σύννομα επομένως δύναται το Δικαστήριο Σας να ελέγξει παρεπιμπτόντως έστω το προσβαλλόμενο Προεδρικό Διάταγμα και να διατάξει την ακύρωση του, εάν κρίνει ότι συντρέχουν οι απαραίτητοι προς τούτο λόγοι.

Υπό το πρίσμα αυτό παρατηρητέο είναι κάτ' αρχήν το γεγονός ότι, όπως και η ατομική πράξη χορηγήσεως της άδειας ασκήσεως επαγγέλμα-

τος, έτσι και το Π.Δ για τους ίδιους λόγους (όπως ακριβώς αυτοί αναπτύχθηκαν παραπάνω) έρχεται σε ευθεία αντίθεση με συγκεκριμένα άρθρα του Συντάγματος (**5.1, 22.1, 4.1**) και τυγχάνει βεβαίως ακυρωτέο.

Προς επίρρωση μάλιστα των όσων έχουν αναφερθεί (δηλαδή της καταστρατηγήσεως συγκεκριμένων προαναφερθέντων συνταγματικών επιταγών και δη των άρθρων 4.1., 5.1, 22.1) εμφανίζεται το παράδοξο στο άρθρο 2 (παρ. 2) να γίνεται ειδική μνεία **μόνο** για τους **κτηνιάτρους**, υπηκόους κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η αναφορά δεν θα είχε λογικά κανένα απολύτως νόημα, εάν οι κτηνίατροι διεθνώς εντάσσονταν σε μία ευρύτερη κατηγορία γεωτεχνικών ή έστω θεωρούνταν συγγενές επάγγελμα προς αυτό των γεωπόνων, των γεωλόγων, των δασολόγων ή των ιχθυολόγων. Επειδή όμως η παράλογη αυτή ένταξη του επαγγέλματος μας στην έννοια του γεωτεχνικού αποτελεί εγχώρια πρωτοτυπία και φυσικά θα μπορούσε να δημιουργήσει προβληματισμούς αναφορικά με την κατηγοριοποίηση των ξένων κτηνιάτρων, ο νομοθέτης διαβλέποντας την δυσαρμονία της ελληνικής έννομης τάξεως σε σχέση με τα διεθνώς κρατούντα, προέβη στη σύνταξη της σχετικής ειδικής διατάξεως. Επιπροσθέτως οι «ακροβατισμοί» του εν λόγω Π.Δ. διαφαίνονται και από το γεγονός ότι οι απόφοιτοι της Κτηνιατρικής Σχολής Καρδίτσας, η οποία αποτελεί τμήμα της σχολής Υγείας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, δεν δύνανται να εγγραφούν ως μέλη του ΓΕΩΤΕΕ, όπως αυτό προκύπτει από το συνδυασμό των διατάξεων του άρθρων 1, 2 του Π.Δ. 344/2000 και του άρθρου 3.1 του Ν. 1474/1984. Μία σύγκριση τέλος των άρθρων 8 και 9 και των άρθρων 12 και 13 καταδεικνύει μια προφανή μονομέρεια υπέρ των γεωπόνων και σε βάρος των κτηνιάτρων ως προς την ανάθεση έργου στην κτηνοτροφία και τον έλεγχο των τροφίμων, δραστηριότητες δηλαδή που αποτελούν σε διεθνές επίπεδο καθ' ύλη αρμοδιότητα των κτηνιάτρων, ενώ δεν γίνεται ούτε μνεία για την επιβαλλόμενη διάκριση των γεωπόνων σε φυτικής και ζωοτεχνικής κατεύθυνσης.

Εκτός της δεδομένης αντισυνταγματικότητας του εν λόγω Προεδρικού Διατάγματος μπορούν να εντοπιστούν και άλλες νομικές πλημμέλειες, οι οποίες επιτάσσουν την ακύρωση του.

Μια προσεκτική ανάγνωση του Νόμου 1474/1984, ο οποίος αποτελεί το κύριο νομοθετικό έρεισμα του υπό κρίση διατάγματος, καταδεικνύει ότι ο νομοθέτης επιθυμούσε απλώς την ομαδοποίηση συγκεκριμένων επαγγελμάτων υπό την σκέπη ενός νέου επιμελητηρίου (Βέβαια και η λύση αυτή είναι ευθέως αντισυνταγματική, όπως αναφέρθηκε παραπάνω), χωρίς να αποβλέπει στη «δημιουργία» ενός νέου επαγγέλματος με την ονομασία γεωτεχνικός (Σε αυτή την κατεύθυνση ιδίως τα άρθρα 3.1, 3.2, 4, 19). Εν προκειμένω το κράτος, με τη δημιουργία του ΓΕΩΤΕΕ απέδωσε στο Υπουργείο Γεωργίας ένα συμβουλευτικό όργανο και συμπεριέλαβε στους επιστημονικούς, κλάδους που το απαρτίζουν και τους κτηνιάτρους για πρακτικούς λόγους, θεωρώντας ότι η παρέμβαση τους στον πρωτογενή τομέα είναι καθοριστική και συμβάλλει αποφασιστικά στην προστασία των ζώων, της δημόσιας υγείας και του εισοδήματος της κτηνοτροφίας. Η πρόθεση του νομοθέτου ήταν να εξυπηρετήσει κατά το καλύτερο δυνατό τρόπο πρακτικές ανάγκες με τη συνδρομή ετερόκλιτων επαγγελμάτων και όχι να προβεί σε μία παράλογη ισοπέδωση όλων των επιμέρους διαφοροποιήσεων με τη θέσπιση ενός ενιαίου και νέου επαγγέλματος. Το Π.Δ. 344/2000 στο μέτρο που καθιερώνει επομένως το ενιαίο επάγγελμα του γεωτεχνικού (Βλ. ιδίως άρθρο 2) εκφεύγει της αληθινής έννοιας του εξουσιοδοτούντος Νόμου και των σχετικών εξουσιοδοτήσεων και τυγχάνει για το λόγο αυτό ακυρωτέο.

Το προσβαλλόμενο Προεδρικό Διάταγμα δεν περιέχει ακόμη διάταξη, που να αναφέρει το μέγεθος της δαπάνης (καθώς και τα λοιπά στοιχεία τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 29α του Ν. 1558/1985) με την οποία αναγκαστικά επιβαρύνεται **το Δημόσιο** από τη δραστηριοποίηση του ΓΕΩΤΕΕ (χορήγηση αδειών-ταυτοτήτων, σύσταση επιτροπών κ.α.). Η αναγραφή των στοιχείων αυτών αποτελεί ουσιώδη τύπο (παράγραφο 4 του άρθρου 29α του Ν. 1558/1985) για την έκδοση κάθε

κανονιστικής πράξεως, με αποτέλεσμα η έλλειψη τους να καθιστά το προσβαλλόμενο Π.Δ. ακυρωτέο.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

**(Με ρητή επιφύλαξη καταθέσεως πρόσθετων λόγων
δια ετέρου δικογράφου)**

ΑΙΤΟΥΜΑΙ

Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση ακυρώσεως μου.

Να ακυρωθεί η χορηγηθείσα εις εμένα άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, στην οποία προσδιορίζομαι ως «γεωτεχνικός».

Να ακυρωθεί το υπ. αρ. 344/2000 Π.Δ., με το οποίο οι κτηνίατροι εντάσσονται στο ΓΕΩΤΕΕ και εξομοιώνονται με έτερα επαγγέλματα.

Να διενεργηθούν τα νόμιμα.

Να καταδικαστεί το Ελληνικό Δημόσιο στην αμοιβή του πληρεξουσίου μου Δικηγόρου και στην εν γένει δικαστική μου δαπάνη.

Αθήνα, 20-10-2002

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

**ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΑΛΟΝΟΜΟΥ Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ**

Πεστών 23, Κυψέλη, Αθήνα, Τ.Κ.: 11362
Τηλ.: 0108837950 & 0108831192, Fax: 0108837950
E-mail: kalonomos@lawyers.com